

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 10. Hæreses cadunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum IV. atque inter ea Metaneense numeraba-
A. C. 395. tur. Pelusii quoque Monachos inveni-
 re erat, atque inter eos S. Isidorum, vi-
 rum celeberrimum, illis temporibus lu-
 cis usura fruentem. Hic Monasterio-
 rum in Ægypto sub finem Sæculi quar-
 ti status fuit. Numerus omnium Mona-
 chorum, quos memoravimus, ultra septu-
 aginta sex millia explet; Virginum autem
 viginti millia, & circiter septingentæ nu-
 meratæ sunt, illis Monasteriis omiſſis ubi
 earum numerus non fuit recensitus. Plu-
 rimos illustrissimæ vitæ privatos Mona-
 chos silentio prætereo, quorum eximia
 virtutes in Historia Evagrii, Palladii, alio-
 rumque, qui vitas Patrum collegerunt,
 legi possunt.

§. X.

Hæreses cadunt.

Soz. VIII. Religionis propagationi mors Theodosii
 c. 2. Lib. 29. non nocuit, imo econtra, qui succes-
 C. Theod. de serant in Imperio, filii, partem de Euge-
 Episc. L. 24. nio, Tyrannisque victoriam, concessa a
 25. 26. 27. 28. nio, Tyrannisque victoriam, concessa a
 29. C. Theod. Cælo pietatis præmia fuisse rati, ejus in
 de hæc. Lib. causa Religionis fervorem imitati sunt. Le-
 13. de Pag. gibus, quas tulerat in Bonum Religionis,
 confirmatis, novas addiderunt. Legem
 Honorii habemus de conservandis Eccle-
 siarum privilegiis anno 395. latam. Aliæ
 septem supersunt ab Arcadio adversus
 Hæreticos, & una adversus Gentiles la-
 tæ,

tæ; quarum aliqua Constantinopoli anno 394. cum viveret adhuc Pater, & in Occidente ageret, aliqua post obitum Patris anno 395. datæ sunt; pleræque ad Ruffinum Prætorii in Oriente Præfectum diriguntur, cujus consilio, nam præcipua in eo viro erat Auctoritas, editæ creduntur; at cum suspicioni dedisset ansam, quod Imperium affectaret, eodem anno 395. 27. Nov. interfectus est.

Interim Gentiles convertebantur, & ad Ecclesiæ Catholicæ sinum redibant hæretici, præsertim Eunomiani, alique Ariani, quibus tot inter se ipsos natæ divisiones oculos aperiebant, ita ut judicarent, sua ex parte veritatem stare non posse. (*) Macedonianis Constantinopoli non erat Episcopus, sed res eorum tantum a Presbyteris curabatur, ex eo tempore, quo Eudoxius iisdem Ecclesiis abstulerat. Hinc sectæ illius ruina! Novatianorum quoque Respublica plurimum turbabatur Sabbatii schismate, quam-

Sæculum IV.
A. C. 395.

Sup. XIX.
§. 35.

(*) Quod tunc Arianis occasione fuit, ad sinum Ecclesiæ Catholicæ redeundi, merito hodieque ab Ecclesia hac separatos ad reditum permovere deberet; tot enim ex uno Lutheri schismate Sectæ natæ sunt, ut vix enumerari possint, & si quæstio contra Protestantes urgeatur, quare potius v. g. Confessioni Augustanæ, quam Doctrinæ Zyvinglii, Calvinii, aut aliorum inhæreant? coguntur

Sæculum IV. A. C. 395. quamvis eidem Constantinopoli Episcopus eorum Sisinnius succollaret, vir facundi ingenii, & illo tempore responsis promptissime, & subtiliter datis celeberrimus; multum ejus scientia, virtusque jactabatur, interim corpus suum delicate habebat, bis in die balneo lavabatur, candidas vestes induebat, cum tamen omnes pietatem profitentes vestibus nigris incederent.

In Africa jurgiorum inter Donatistas nullus finis. Legum, quæ adversus hæreticos latæ erant, sensum detorquentes, *Sup. XIX.* Donatistarum pars altera alteram *S. 45. Aug.* sequebatur. Primianistæ, ut Decreta *III. con.* Concilii Bagajani, ab ipsis celebrati, executioni darent, tempore, Maximianistis ad deliberandum concessio, quoad unitatem redire possent, atque duobus præterea mensibus, elapsis, libellum supplicem Proconsuli Carthaginensi secunda Martii anno 395. adversus Felicianum Mustitensem, & Prætextatum Assuritensem, ambos Maximianistas, tradiderunt, quo petebant; ut ex Ecclesiis pellerentur. Hæc
lis

guntur ad Indifferentismum confugere, & dicere cum non nemine, in aliquo Responso ad Eminentissimum Cardinalem Quirinis: *utinam omnes, quotquot Christi Nomen confitentur, in pace vivant!* bonum votum! si de pace civili esset sermo, at in Ecclesia pax non nisi in unitate fidei consistere potest, & gravius schismate malum non est.

lis non ante vigesimam secundam Dec. ^{Sæculum IV.}
 anni seq. 396. exitum sortita est. ^{A. C. 395.} Pri-
 mianistæ Catholicos se dicebant, quod ^{Aug. insp.}
 ut probarent, Concilium suum adduce- ^{57. §. 15.}
 bant, in quo Maximianistæ damnati fue-
 rant, & postulabant, ut vi legum Impe-
 rialium adversus hæreticos Ecclesiis eji-
 cerentur. Judex connivens, sive id er-
 rore, sive favore factum, sententiam pro
 Primianistis pronuntiavit; hinc pluribus
 e locis Maximianistæ Magistratuum au-
 ctoritate migrare jussi sunt.

§. XI.

*S. Augustinus contra convivia, dicta
 Agapes, sermocinatur.*

Sanctus Augustinus interea Hippone sub ^{Ep. 29. ad}
 Episcopo Valerio Presbyteri munere ^{Alyp.}
 defunctus, non modico animarum emo-
 lumento verbum Dei prædicabat. Cum
 festum S. Leontii, Hipponensis Episcopi,
 proximum esset, populus murmurabat,
 quod illud celebrare juberetur sine soli-
 tis oblectamentis, id est, omissis, quæ in
 ipsa Ecclesia parari consuetum erat, con-
 viviis, quippe ea ipsa ebrietati, & licen-
 tiæ ostium pandebant. In Concilio Hip- ^{Sup. XIX.}
 ponensi anno 393. decretum fuerat, ut ^{§. 41.}
 populi, quantum possibile, ab ejusmodi
 commensationibus abstraherentur. S. Au-
 gustinus hujus consilii auctor, sciens po-
 pulum hanc ob rem murmurare, jam die
 Mercuri